

סמ"ר סרי-לוי ארז

3484591

בן דליה ועובד

נולד ב- ה' בטבת תשכ"ג 1.1.1963

התגייס לצה"ל ב- 2.8.1981

שרת בפלס"ר 95

נפל ב- י"ט בסיוון תשמ"ב 10.6.1982

במבצע "שלום הגליל".

סרי-לוי ארז

בן דליה ועובד, נולד ביום ה' בטבת תשכ"ג (11.12.1963) בירושלים. הוא גדל והתחנך בתל-אביב, תחילה בבית-הספר היסודי "ציפורי" בבית-ים, ואחר-כך בתיכון חדש בתל-אביב. הוא השקיע מאמצים רבים בהכנה למבחני הבגרות ועבר אותם בהצלחה. אחת ממורותיו סיפרה עליו: "ההתרשמות מן המפגש עם ארז - זוג עינים כהות ולוהטות, שיער מתולתל ופרוץ, מחיך קונדסי, רחש של שובב אמיתי. רק אחר-כך, בהיכרות ממושכת יותר, עומדים על כך שהחיך הוא, בעצם, חיך של עדינות, ושמחתחלת למדיניות של שובב פרוץ מסתתרת רגישות נפשית רבה מאוד".

היתה בו שמחת-חיים וכשרון ליהנות מן החיים. הוא אהב טבע וספורט על ענפיו השונים: רכיבה על סוסים, גלישה בים, כדורגל, ביה גריז מאוד והיטיב לשחות ולרוץ. ארז היה גם נער אמיץ, ובאחת השבתות, בהיותו על שפת הים, קפץ למים כדי להציל שתי ילדות מטביעה. הוא הצליח להעלות אחת מהן לשובר הגלים, אך השנייה נפטרה למחרת היום, הוא לא הכיר אותה כלל, אבל שלושה לילות נדדה שנתו מצערן עליה.

באוגוסט 1981 התגייס לצה"ל והתנדב לשרת בחטיבת גולני. עקב כישוריו הוצב בסיירת החטיבה. הוא עבר אימונים מפרקים, אך מעולם לא התלונן. באחד ממסעות היחידה, למרחק 120 ק"מ, התעלף שלוש פעמים, אבל סירב לעלות לרכב והמשיך במסע עד תומן, לקראת הסיום פתח בריצה מהירה, שהפתיעה את חבריו.

כעשרה חודשים הספיק לשרת בסיירת. לפני מלחמת שלום הגליל התחיל קורס צניחה, אולם עם פרוץ המלחמה עלתה יחידתו לקרבות בלבנון. יעדה הראשון היה כיבוש מבצר הבופור. בתחילת ההסתערות נפצע מפקד המחלקה הצוות המשיך להסתער קדימה, כשארז מרתק בנשקו חבורת מחבלים שארבה להם. המחבלים נהרגו. אחד החיילים סיכם את זכרונותיו מאותו לילה: "בלחימה בבופור עולה ארז מדמות מרכזית, אשר תעוזה וקור-רוח אפיינו אותו לאורך כל הדרך שבה זכינו להכיר אותו".

אחרי-כן השתתף בקרב על עין-זהלתא, סמוך לכביש ביירות-דמשק. מארב של קומנדו סובי פתח על כוחותינו באש טנקים, מסוקים וטילים. ארז נפגע ברסיס בחזהו ונהרג ביום השישי של המלחמה, ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982). בן 19 היה במותו. אחרי נפילתו עלה לדרגת סמ"ר. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בקריית שאול. השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

ראש הממשלה מנחם בגין כתב עליו למשפחתו: "בנכם ארז שירת את עמו בנאמנות ובמסירות-נפש. הוא יצא, על-פי צו האומה, להגן על שלום הגליל ותושביו, על בטחון ישראל ואזרחיה... בנכם הוא גיבור וקדוש, והעם כולו, בכל הדורות, יזכרוהו באהבה רבה".

שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו: "ארז היה חייל למופת וחבר לנשק - אהוב על הכל". מפקד יחידתו ציין: "ארז היה מקובל על חבריו ומפקדיו ביחידה. הוא עשה את המוטל עליו ללא דופי וגילה תושייה ודבוקות במשימה לאורך כל הדרך".

מועצת עיריית תל-אביב העלתה את זכרו של ארז אחרי טפלו, וראש העיר שלמה להט ספד לו: "ארז, איש גולני, רצה בקריירה צבאית. עדין נפש מטבעו, עשה כל אשר ביכולתו כדי להתקבל לסיירת גולני. ואכן, הפך להיות חייל בסיירת, כשפיו מעלה תמיד חיך, כשרוחו תמיד אופטימית. ארז היה חבר, ובן אח למופת".

משפחתו הוציאה חוברת לזכרו.

ארז בעת לחימה נפצע בבופר

ארז הבופר (אמיר הקרב הקטן) של א.א.

סיירת גולני - לוחמי "הנמר המעופף"

סיירת גולני, שם נרדף ליחידת-עילית, למסלול אימונים ארוך וקשה, לפלוגת לוחמים עזינפש, בעלי כושר גופני וכושר קרבי גבוה במיוחד, היוצאים למשימות מבצעיות רבות מעבר לגבול ובתחומי ה"קו הירוק", לוחמים המרגישים גאווה-יחידה כפולה ומיוחדת במינה: הם פלוגת-הסיור, ה"נבחרת" של חטיבת הכומות החומות - חטיבת גולני.

עוד בימי תש"ח פיקד רפי קוצר על מחלקת-סיור מיוחדת (מחלקת ה"קומנדור") בגדוד "ברק", וסיפור תולדות הסיירת הוא כסיפור תולדות החטיבה.

בדרך כלל הופעלה הסיירת על-פי שיקול דעתו של המח"ט, לפעילות מבצעית מיוחדת בבטחון השוטף, בחדירות, פשיטות וסיורים אלימים, במאבק כנגד האויב הערבי בכלל והמחבלים בפרט, ולא פעם הופעלה כ"מאמץ עיקרי", או ככוח מסייע בקרבות חשובים: נוקייב (1962), תל-פאח'ר (1967), מוצב החרמון (1973), הבופר (1982), נעמה (1988). רבים וטובים פיקדו על יחידת "הנמר המעופף", חלקם של מפקדי הסיירת נפל בקרב. צבי'קה עופר ז"ל, מפקד הפלס"ר בפעולת נוקייב (1962), נפל במלחמת המרדפים. רוב'קה אליעז ז"ל, מפקד הפלס"ר בקרב תל-פאח'ר (1967), נפל כסמח"ט במלחמת יום הכיפורים. שמריהו ויינק ז"ל, מפקדת הסיירת, נפל בקרב החרמון (1973) במלחמת יום הכיפורים. גוני הרניק ז"ל נפל בקרב הבופר (1982) במבצע של"ג, ואמיר מירטל ז"ל, מפקד הסיירת (1986-1987), נפל בנעמה (1988) כמג"ד "ברק".

דבר המח"ט

לוחמי גולני,

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במיטבה. מחמאות הורעפו על ראשיכם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באמצעי התקשורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חששתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המערכה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, ויותר מזה – אני מכיר אתכם ויודע מהי יכולתכם. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איכזבתם. את המחמאות – שאתם ראויים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרמטכ"ל, מאלוף הפיקוד ומקצינים בכירים אחרים בצה"ל. ואילו אני, כמפקדכם, אוכל להביע את הערכתי העמוקה לכם רק במלה אחת: **תודה**.

חוברת זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מזכרת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל האירועים, אף שבמסגרת זו קצרה היריעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל עלינו במלחמה, אך בנתיב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים לנשק נפלו במערכה בלבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדיין בבתי החולים. אנו מרכינים ראש לזכר הנופלים. ומשגרים איחולי רפואה שלמה לפצועים. גולני היתה ונותרה משפחה מלוכדת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם. יהי זכרם ברוך.

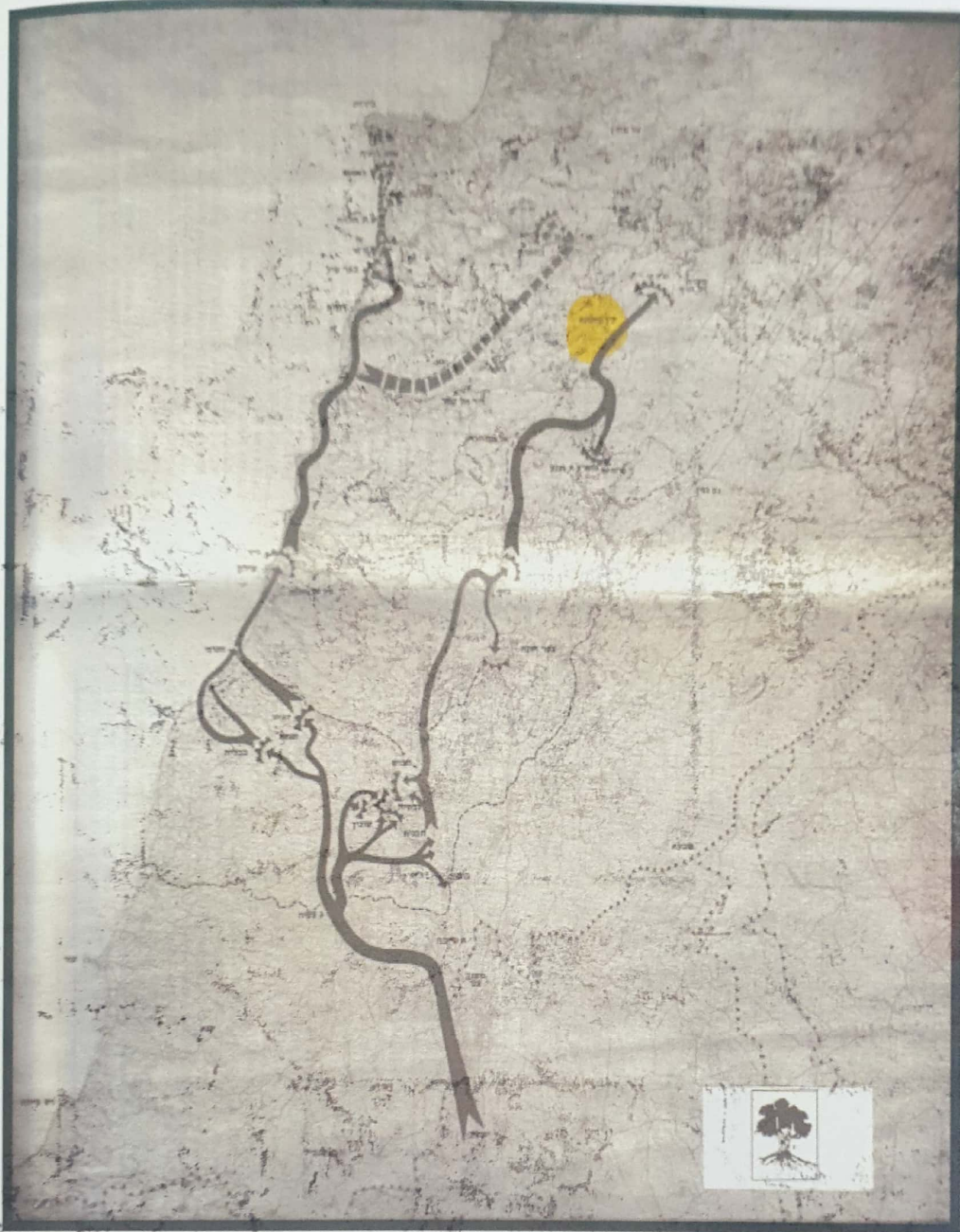
אל"מ אריון
מפקד החטיבה

מקום נפילתו

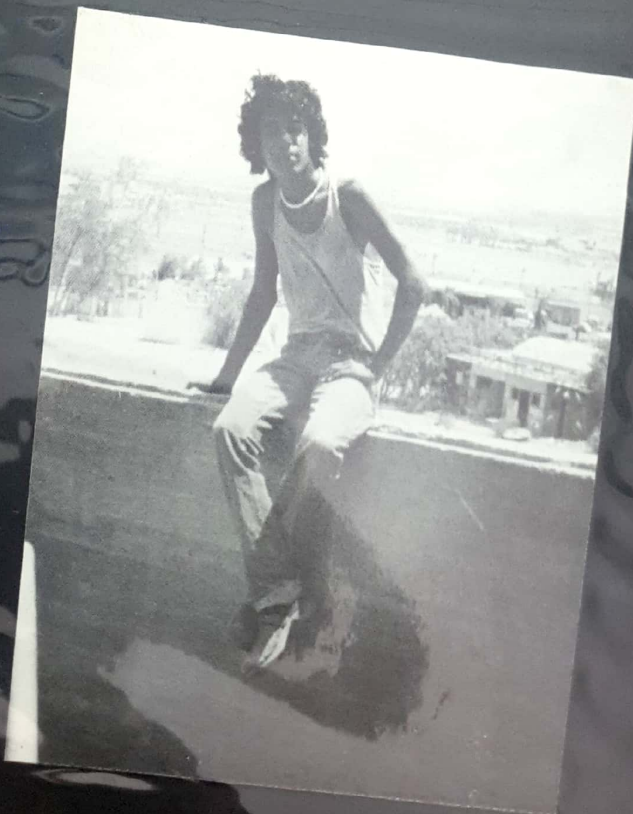

איזור הקרב

ארז היה לי

ארז היה לי ,
נער חמוד עם בת - צחוק בעיניים
לבו חם והבריות אוהב.
אוי, בני מחמדי, למה עזבתני
ואיך הבטחתך כי לא תעזבני?
ארז מחמדי,
מדוע לא אחוש בך עוד?
בני אהובי שחור התלתלים
איך לא אראה עוד בת-צחוק בעיניים?
אוי, אהובי, ומה על החיוך מחמדי?

כזה היה... קינתי רזה ושחרחר עם שיער ארוך
 ובחולתל עיניים גדולות וזוהן שקועות בפני ילד.
 בלעגמים היה - גראה כרוש
 עצמות תלמי חרץ - כלואים עתוף
 הקיגם הנשונשף והעלוי וחולצת החלגל החקונשט
 בחור שהתאחץ להרשים את כל הסוערים אותו
 ולהצטיין בכל החכמים האישיים והקשים.
 לשמור על קאחון נעצמה אוהען.
 וחשוב תכלי
 "להיות" ... כדבות עצמו.

חברים מספרים

רועי:

לארז היה ימיץ פרטי, ושום ציוד לא חסר עליו מעולם. אף פעם לא ידענו מהיכן כל החפצים ועד היום אנו לא יודעים... אנשים בצוות, שחבר לחם ציודים, הם מניחים לארז כדי שיעזור להם, וארז עוזר להם בחפציהם.

ששון:

לארז חשוב היה שאסבל פק"ל טוב, הואיל וחברניטיסט חשני לא כל-כך תוכיח את עצמו. ארז בא אלי בשבוע שחברניטיסט חיה חולה, ואמר לי לקחת את הפק"ל השני, לעבוד עליו למסדר פוננות ולסדר אותו. הוא לימד אותי איך מכונים ואיך יורים מצצה, כדי שאם ישאל אותי הסמל, אדע איך לתפול את הפק"ל ואולי אקבל אותו.

אילן:

בהרבה תרגילים ארז היה חוזר עם אפוד ריק מכדורים. כאשר כולם היו יורים בודדת, הוא היה יורה באוטומט.

פריגי:

ב־70 אלונקות החברה ביקשו שהוא יעלה על האלונקה, אך הוא מאוד לא רצה, החברה התחננו ובסוף עלה. אך בהפסקה הראשונה הוא ברח מהאלונקה, וחיינו צריכים להעלות מישחו כבד יותר...

יוסי:

לארז היתה מראה גדולה משלו ואצל ארז היא היתה תמיד בכוננות-על, הוא פשוט לא היה נפרד ממנה, ועד היום, היא שמורה אצלנו בצוות!

רועי:

בתרגיל לוחמה בשטח בנוי (בלילה) נרדמתי באמצע הוראות ביטחון. ארז לקח אותי לצד ונתן לי סטירה כזאת חזקה כדי לעורר אותי. לעולם לא אשכח את הסטירה הזאת!...

גלפר:

ב־120 ק"מ (מסע לסיכום הטירונות) ארז היה ממש טוב וכל הזמן רץ ראשון. לקראת הסוף הוא רץ קדימה לפני כולם. אני הייתי ממש שבור ועייף, אך כשראיתי אותו בריצתו, זה נתן לי כוח, הצטרפתי אליו, ורצנו יחד לשער המחנה.

רמי:

את ארז פגשתי בחדר אוכל מלונח א. אפוד, נשק, קסדה על הראש, גירקו ומכשיר קשר על חגב, יותר מאוחר נאמר שהבחור חפץ לשיאן בז"ק בהצמדות" (עונש סמלי) תוצאה של היותו חוויל של הסמל הקשור "כתר".

דודלס:

בתחרות פלוגתית ל-2,000 מטר ניצח ארז במקום הראשון. הסמל "כתר" ניגש אליו ואמר: "מקום ראשון, חאנ" וארז ענה: "גבר, חאנ" בעקבות זה הצמיד "כתר" באותו יום את ארז לאפוד ולקסדה.

בני:

ארז במד"סים, היה "מרגיז" מאוד את החבר'ה, לרוב הוא חיח מכתוב את הקצב, אפילו למד"סניק, בריצות ארוכות, דבר שחיח מקשה מאוד על הצוות...

גידי:

בתרגיל סיכום של הטירונות ארז ירה רנ"ט. שמענו איך הפצצה "פוגעת בחבית" אך היא לא התפוצצה. מייד קם ארז וצעק "נפל נפל". לאחר מכן, באוהל, הוא סיפר לנו שלמעשה הוא שכח להוציא את הנצרה.

חגי:

באמצע תרגיל נגמיישים, הקצין נתן לארז לירות פצצה מסוג חדש. ארז התלהב, בחד מטרה וניגש לירות. כשהתחיל ללכת במלגמת שריקה, פתאום הקצין התקפל אותו מהמטרה, ארז פרע מייד וירה את הפצצה. מהחזק הוא נזרק לאחור והתגלגל, כמובן שזה היה נושא לצחוק גדול...

הלל:

בניווט אוריה ניווטתי איתו, והדבר היחיד שאני זוכר הוא שרצנו כל הדרך...

רמי:

באמצע הטירונות ביום חמישי, היה לארז יום הולדת, חסמל יוסי (ז"ל) נתן לו באותו יום מתפס חדש, מיוחד לדרג"ט. ארז ראה זאת כמתנה אישית והוא מאוד התגאה בזאת. בשבת, באו החברים של ארז והציאו עוגה ויין ליום ההולדת, הוא הראה להם את המתפס בגאווה, ואילו בפנינו הוא התגאה באטל אחותו הקטנה.

3/2/1981

למשפחתי היקרהו

שלום רבו אני אודה אותכם ומתגעגע. אצלי יורד
הרבה גשם אפילו הרבה מאוד. בשביל כול הצמן שלא
ייר.

השבוע אני נח וישן כל הצמן. משלים את כל שעות
השינה שהיו חסרות לי.

כנראה שאני לא יגיע בשבת הביתה. אל תבואו לבקר
אותי מפני שאני לא אהיה בבסיס. אני אשתדל להתקשר
ולחזות מה המצב. בגעש זה אני נמצא במיטה מתחת
לשמיכה. חם לי וקוב לי! אם אני לא אבוא לשבת אז
הייתי רוצה שתלחי לי חבילה לצד. 03057 ותמסרי
לאלון שפגשתי את רון!

אבא תוצה בעז המכונות והטמפ שנתת לי ביום שבת.
אמא תמסרי על עצמך ותלחי לי חבילה עם עוגה.
עוגיות וופלים. ואל תשכחי שוקולד מריר ולא זיפ.
ותלחי עוד צברים טובים.

אני אסיים את מכתבי הנשיקות ובז"ש נוספת לכולכם.
עכשיו אני מתכוון לחזור לישון למרות שכרגע השעה
10:30 בבוקר.

אז להתראות

ולילה טוב

מארי

אהלן

אני מתגעגע ואוה אויך.
אני מקווה שחזיר בשבת תימסר לינוף של תעשה בעיות
ותהיה ילדה טובה ותרקום בבוקר מוקדם לען.
אמא תשמרי על עצמך, ואל תעבדי קשה בבית. תשתדלי לזאת
הרבה ולבנות.
תמסרי לאבא ד"ש ותגידו לו שהעתי בקלות לבסים.
אצלי הכל בסדר, אוכל טוב, ותנאים מצוינים. השבוע אני נישט
למסדר חולים, ז"א למרפאת שיניים. תמסרו לאלון, אם תצטרך
איתו, שיביא לי מיתרים דקים, אם הוא יכול שיביא גם ניתים.
אבל זה לא צחוק.
אני צריך לסיים את המכתב אז להתראות.
אני אוהב אותך ומתגעגע.

ארי

המשך . . .

כעת אני שומר אז החלטתי להמשיך את המכתב. אמא אל
תשכחי למסור לבנק את השאנס שמסרתי לך. אני צריך לקחת
אותו בחזרה ביום ראשון. אם לא יהי לך זמן לעשות זאת
אני ארד ביום ראשון לבנק ואסדר זאת.
ביום שישי כשאני אחזור תביני לי את הסוודר החדש של אבא.
אני מקווה שלא איבדו שם הפעם.
אמא אני צריך לסיים את המכתב כעת מפני שאני צריך
למסור לפקידה ושאת תספיק לשלוח אותו עוד היום.

אז להתראות
והרבה נשיקות גם לינופה
וד"ש חם לאבא ואלון

קינת הסבא שלמה

ביום השבעה

ויקונן שלמה סבך את הקינה הזאת

מזמור למגיני ישראל

כבוד ותהילה לנצח יחי ישראל

כאור יהל זכר גבורים

יחי ישראל בדם הטהורים

צר לנו עליך ארז בנינו ונכדנו

נעמת לנו מאוד ארז מחמדינו

כארז בלבנון נצבת ובגבורה נלחמת

ושם נפלת ארזי

איך נפלו גיבורים בתוך המלחמה

מלאכי מרום פורשים כנפיהם עליך ארז

נשמתך צרורה עם גבורי ישראל

למען שלום ישראל וחייהם

